

מבוא- עמ' 2

פרק ראשון- אוטיזם- עמ' 3

- 1.1. מאפייני הלקות- עמ' 4
- 1.2. רמות החומרה של הלקות- עמ' 7
- 1.3. הגילאים והתבנית של התפתחות הלקות- עמ' 8
- 1.4. גורמי סיכון וגורמים מנבאים- עמ' 9
- 1.5. שכיחות הלקות- עמ' 9
- 1.6. תוצאות פונקציונאליות של הלקות- עמ' 9
- 1.7. הטיפול בלקות- עמ' 10

פרק שני- המשחק הסימבולי

- 2.1 מהו משחק? עמ' 11
- 2.2 סוגי משחק- עמ' 12
- 2.3 התפתחות המשחק הסימבולי- עמ' 13
- 2.3.1 גורמים המשפיעים על התפתחות המשחק הסימבולי- עמ' 16
- 2.4 השפעת המשחק על הילד
- 2.4.1 השפעת המשחק בכלל- עמ' 17
- 2.4.2 השפעת המשחק הסימבולי ומשחקי ה"כאילו"- עמ' 18

פרק שלישי - הקשר בין המשחק הסימבולי והילד על הספקטרום האוטיסטי

סיכום

רשימת מקורות-

מבוא

משחק הילד משקף סגנון התנהגותי ואת טיב קשריו עם הסביבה. הקושי במשחק בכלל, ובמשחק סימבולי בפרט הינו אחד הגורמים לזיהוי של ילדים עם בעיות התפתחות לקויה הנמצאים על הספקטרום האוטיסטי, והמיעוט בביצוע משחקים סימבוליים וסוציו-דרמטיים הינו אחד המאפיינים ילדים אלו. מחקרים טוענים כי קשיים קוגניטיביים ורגשיים, קשיי שפה וקשיים חברתיים תקשורתיים מקשים על ילדים אוטיסטים לקחת חלק במשחק סימבולי.

בעבודה זו ברצוני לדון בקשר זה בין המשחק הסימבולי לילדים על הספקטרום האוטיסטי.

שאלות המחקר שלי נוגעות לטיבו של הקשר בין המשחק הסימבולי לילד על הספקטרום האוטיסטי- מה הוא המשחק הסימבולי ומה הם הגורמים המאפשרים את התפתחותו? מה היא השפעתו על הילד? מדוע ילדים על הספקטרום האוטיסטי מתקשים במשחק זה? כיצד הקושי בא לידי ביטוי? מהם המאפיינים של המשחק בקרב ילדים אוטיסטים? כיצד ניתן לשפר את יכולות המשחק הסימבולי של ילדים על הספקטרום האוטיסטי?

בכדי לענות על שאלת מחקר זו, אבצע סקירה של הספרות והמחקרים בתחום האוטיזם והמשחק הסימבולי לאורך השנים, ואנסה לענות על שאלות שונות הנוגעות

בפרק הראשון אנתח את לקות האוטיזם על מאפייניה, מידות החומרה שלה, התפתחותה, התוצאות הפונקציונאליות שלה, גורמי הסיכון ללקות, שכיחותה ודרכי הטיפול בה. בפרק השני אדון במשחק הסימבולי, במאפייניו, התפתחותו והשפעתו על הילד, בפרק השלישי אצור אינטגרציה בין הפרקים ואסקור מאמרים שונים מן השנים האחרונות אשר בחנו את המשחק הסימבולי של הילד האוטיסט ואנסה לענות על שאלת המחקר ותת השאלות הנגזרות ממנה.

פרק ראשון: אוטיזם

המונח "Autism" שאול מן השפה היוונית ופירושו "עצמי", המונח מתייחס לבעל הלכות ומתאר אותו כ"מסוגר בתוך עולמו" ומובדל מן החברה, בשל כשל ביצירת אינטראקציה עם בני-אדם, (פריט', 1997). המונח "אוטיזם" הוצע כבר בשנת 1911 על ידי הפסיכיאטר הנודע אויגן בלויבר, שהתייחס למונח "אוטיזם" כאל הפרעה בסיסית בסכיוזופרניה אשר השפיעה על צמצום מערכות היחסים עם הזולת ועם העולם החיצוני. למרות זאת, דיונים בנושא האוטיזם מתחילים לרוב בשמותיהם של ליאו קאנר והנס אספרגר שסברו שקיימת הפרעה בסיסית מולדת ופרסמו כל אחד מהם באופן בלתי תלוי דיווחים על ההפרעה האוטיסטית. פרסומים אלה של קאנר בשנת 1943, ושל אספרגר בשנת 1944, כללו תיאורי מקרה ותיאוריות ראשוניות להסבר הלכות, מעניין ששני החוקרים בחרו בשימוש במילה "אוטיזם".

האבחנה של לקות על הרצף האוטיסטי (Autistic Spectrum Disorder (ASD נעשית בעולם המערבי וגם בישראל, על ידי רופאים פסיכיאטרים או נוירולוגיים. הקלסיפיקציה המסייעת לרופאים בקביעת האבחנה

מופיעה בפרסום של האגודה האמריקאית לפסיכיאטריה והיא מכונה **DSM: Diagnostic and**

Statistical Manual, American Psychiatric Association, קוד זה חובר על ידי ועדת מומחים

שפעלה במשך 12 שנים. פרסומו הסופי, DSM-5 נמצא בשימוש החל ממאי 2013 .

ב-DSM-5 חלו שינויים חשובים הנוגעים לאבחנה של האוטיזם, ובו נבחר המונח ASD כמונח כוללני לכל ההפרעות הנ"ל על הספקטרום האוטיסטי כאשר הטענה היא כי כל הגורמים להפרעות הינם זהים וההבדל מצוי בחומרת הביטוי של הלכות. האבחנה העדכנית המבוצעת הינה נמצא/לא נמצא על הרצף האוטיסטי ולא חלוקה לתת קבוצות כנראה לעיל.